

RESUMÉ:

AN 2015 00020 – VR 1982 01075 DK <fig> - Tilførsel

Indehaver af varemærkeregistreringen VR 1982 01075 DK <fig> anmodede om ændring af sit varemærke i henhold til varemærkeloven § 24, stk. 1. Patent- og Varemærkestyrelsen imødekom ikke anmodningen og opretholdt registreringen i uændret form. Denne afgørelse blev indbragt for Ankenævnet for Patenter og Varemærker, som stadfæstede den påklagede afgørelse.

KENDELSE:

År 2015, den 27. oktober afsagde Ankenævnet for Patenter og Varemærker

(Hans Chr. Thomsen, Hanne Kirk, Knud Wallberg og Jens Schovsbo)

følgende kendelse i sagen **AN 2015 00020**

Klage fra

Nets Danmark A/S

v/Bech-Bruun Advokatfirma

over

Patent- og Varemærkestyrelsens afgørelse af 21. maj 2015 vedr. VR 1982 01075 DK <fig>.

Ankenævnet har behandlet sagen skriftligt, idet der ikke blev fundet anledning til at imødekomme klagers ønske om mundtlig forhandling.

Ankenævnet udtaler:

Det fremgår af varemærkelovens § 24, stk. 1, at der efter anmodning kan foretages uvæsentlige ændringer af et registreret varemærke, hvis helhedsindtrykket af mærket ikke påvirkes af ændringen. Ankenævnet for Patenter og Varemærker finder, at den ønskede mærkeændring, hvorved mærket ændres fra at være et afrundet rektangel til at være ellipseformet, og hvor den lodrette streg i K'et fjernes, tilsammen udgør væsentlige ændringer af det registrerede mærke og påvirker mærkets helhedsindtryk. Ankenævnet kan derfor tilslutte sig Patent- og Varemærkestyrelsens afslag på den indgivne anmodning.

Herefter bestemmes:

Den påklagede afgørelse stadfæstes.

Sagens baggrund:

Den 14. august 1981 indleverede Pengeinstitutternes Købe- og Kreditkortaktieselskab ansøgning om figurmærket DK

For:

Klasse 36: Registreringen omfatter alle varer eller tjenesteydelser i denne klasse (jf. 3. udgave af Nice-klassifikationen)

Varemærket blev registreret den 5. marts 1982 og efterfølgende publiceret den 1. januar 1988 i Dansk Varemærketidende.

Med brev af 10. december 2014 anmodede Bech-Bruun Advokatfirma på vegne sin klient Nets Danmark A/S om en tilførsel til varemærkeregistreringen VR 1982 01075 DK <fig>.

Med brev af 21. maj 2015 afslog Patent- og Varemærkestyrelsen endeligt at registrere ændringen med følgende begrundelse:

”... Med henvisning til dit brev af den 10. april 2015, har vi noteret at du ønsker en endelig afgørelse i disse to sager.

Vi kan ikke ændre registeroplysningerne, da vi ikke kan acceptere de foreslåede ændringer.

VR 1982 01075

Begrundelsen er, at figuren ændres fra et kvadrat til en oval, og at en del af bogstavet K fjernes, nemlig den lodrette del af bogstavet.

Du bad os i dit brev af den 12. februar 2015 overveje sagen igen.

Du skrev, at du er enig i styrelsens opfattelse af ændringerne i mærket, men at du ikke finder, at helhedsindtrykket bliver påvirket af ændringen. Yderligere at du ikke finder, at der er et krav om

identitet mellem det oprindelige mærke, og mærket med ændringer, da bestemmelsen da ville være overflødig. Du henviser til Knud Wallbergs Varemærkeret (4. udgave, 2008) på side 261 og 263, og til VR 2001 00664 (ENERGI DANMARK <f>). Derudover finder du, at mærkeændrings vurderingen bør kunne sammenlignes med brugspligten og henviser her til U 2000.1123 H og U 2004.2774 SH.

Indledningsvist kan anføres, at styrelsen fastholdt afslaget af mærkeændringen.

Varemærkelovens § 24, stk.1 omhandler *...uvæsentlige ændringer af et registreret varemærke, hvis helhedsindtrykket af varemærket ikke påvirkes af ændringen*. Der er dermed ikke anført, at der skal være tale om identitet mellem det registrerede mærke og mærkeændringen, men det skal være en *uvæsentlig* ændring, og *helhedsindtrykket* må ikke ændres. Du henviser her til eksemplerne i Knud Wallbergs Varemærkeret (4. udgave, 2008) på side 261 og 26. Styrelsen er uenig i din vurdering af, at disse ændringer er væsentlig mere omfattende, end den forespurgte ændring af dette mærke. Til gengæld finder Styrelsen, at disse eksempler understøtter vores afgørelse i denne sag. Ændringen af mærket fra et kvadrat til en oval, samt en stor del af bogstavelet K fjernes således at det ikke længere fremstår som et tydeligt K, finder vi kan sammenlignes med afslagene på side 261 og 263, og vi finder, at der vil være tale om en væsentlig ændring hvor helhedsindtrykket påvirkes.

I forhold til ændringen i mærket VR 2001 00664 (ENERGI DANMARK <f>), var der her tale om en mindre ændring, der ikke ændrede helhedsindtrykket. Dermed ikke en væsentlig ændring af mærket, hvorfor vi accepterede denne mærkeændring. Vi finder ikke at sagen kan sammenlignes med den af dig søgte mærkeændring, da der som nævnt er tale om ændring af figurens grundform, samt ændring af ét af de to bogstaver i mærket, således at dette ikke længere klart fremstår som et K.

For så vidt angår din vurdering af, at vurderingen i brugspligtsspørgsmål og mærkeændringer bør være ens, er styrelsen ikke enig i dette. Ordlyden af bestemmelserne er forskellig, og § 24, stk. 1 begrænser de ændringer der kan forekomme mere end § 25, stk.2, nr. 1. Ved spørgsmål om brugspligt, skal helhedsindtrykket ikke vurderes, men blot om det væsentligt afviger fra den registrerede form.

§ 24, stk.1: *...uvæsentlige ændringer af et registreret varemærke, hvis helhedsindtrykket af varemærket ikke påvirkes af ændringen*.

§ 25, stk.2, nr.1: *...der ikke væsentligt afviger fra den form, hvori det er registreret*.

Styrelsen finder derfor ikke U 2000.1123 H og U 2004.2774 SH relevante i vurderingen af den forespurgte ændring.

På denne baggrund fastholdt Styrelsen afslaget af mærkeændringen.

Vi har afgjort sagen efter § 17 i bekendtgørelse om ansøgning og registrering af varemærker og fællesmærker...”

Denne afgørelse blev med brev af 8. juni 2015 fra Bech-Bruun Advokatfirma på vegne klager, Nets Danmark A/S, indbragt for Ankenævnet for Patenter og Varemærker med følgende begrundelse:

”... På vegne af min klient Nets Danmark A/S, Lautrupbjerg 10, 2750 Ballerup, skal jeg hermed indbringe Patent- og Varemærkestyrelsens afgørelse af 21. maj 2015 vedrørende de ovennævnte varemærkeregistrieringer for Ankenævnet. Afgørelsen er vedlagt som **bilag 1**.

Påstand

Patent- og Varemærkestyrelsen skal imødekomme klagers anmodning af 9. december 2014 om ændring af varemærkeregistrieringerne VR 1982 01075 og VR 2003 03793.

Sagsfremstilling

Klager anmodede den 9. december 2014 styrelsen om at notere følgende ændringer af ovennævnte registreringer i varemærke registret:

VR 1982 01075

OPRINDELIGT MÆRKE

ÆNDRET MÆRKE

VR 2003 03793

OPRINDELIGT MÆRKE

ÆNDRET MÆRKE

Anmodningen blev fremsat under henvisning til varemærkelovens § 24, stk. 1, som har følgende ordlyd:

§ 24, stk. 1. Efter anmodning fra indehaveren kan der foretages uvæsentlige ændringer af et registreret varemærke, hvis helhedsindtrykket af varemærket ikke påvirkes af ændringen.

Styrelsen afviste anmodningen i et brev af 28. januar 2015 med den begrundelse, at figurens ramme blev ændret fra et kvadrat til en oval, og at en del af bogstavet K blev fjernet, foruden en mindre farveændring for den ene registrerings vedkommende.

Indehaver fastholdt anmodningen i et brev af 12. februar, under henvisning til at de konstaterede forskelle var uvæsentlige og derfor ikke påvirkede helhedsindtrykket. Klager henviste i denne forbindelse særligt til, at styrelsen ved tidligere lejlighed har tilladt lignende anmodninger, hvor forskellene mellem det registrerede og det ændrede mærke har været mindst ligeså omfattende, samt at den retlige vurdering efter varemærkelovens § 24, stk. 1, i al væsentlighed er den samme som vurderingen efter § 25, stk. 2, nr. 1, hvor praksis er langt mere lempelig i forhold til opfyldelse af brugskravet via ændrede mærker.

Styrelsen gentog afslaget ved brev af 17. marts 2015 og afsagde sin endelig afgørelse den 21. maj 2015.

Anbringender

Varemærkelovens § 24, stk. 1, tillader, at en indehaver kan foretage uvæsentlige ændringer i et allerede registreret mærke, hvis helhedsindtrykket ikke påvirkes.

Der er tale om en klar undtagelse fra udgangspunktet, som er, at registrerede mærker er uforanderlige. Bestemmelsen er således indført i anerkendelse af behovet for at kunne modernisere et mærke over tid. Dette gælder særligt i tilfælde, hvor der er tale om indarbejdede og velkendte varemærke, hvortil der kan være knyttet en ganske omfattende økonomisk interesse. Bestemmelsen er samtidig udtryk for en balancegang mellem hensynet til indehaveren, som skal kunne foretage rimelige ændringer af det registrerede varemærke uden at miste sin prioritetsdato, og hensynet til tredjepart, som potentielt kan lide et retstab, hvis for vidtgående ændringer tillades.

Endeligt har bestemmelsen et ordensmæssigt sigte. Ved at tillade rimelige ændringer opnår man, at varemærkeregistret i videst muligt omfang afspejler de mærker, som aktuelt bruges på markedet. Hvis man omvendt set ikke tillader rimelige ændringer, vil det betyde, at der kan opstå en uhensigtsmæssig diskrepans mellem varemærkeregistret og markedet. Det kan også betyde, at antallet af ”dobbelt-registreringer” forøges, fordi indehavere *både* fastholder de oprindelige registreringer *samt* ansøger om nye (ændrede) mærker, hvilket også er uhensigtsmæssigt.

Kriterierne for, at en mærkeændring kan tillades, fremgår ikke direkte af loven. Det er dog antaget i retslitteraturen, at ændringen ikke må være så vidtgående, at mærkets forvekslelighed med andre mærker bedømmes anderledes, jf. herved Knud Wallbergs bog ”Varemærkeret” (4. udgave, 2008) s. 259. Det kan derfor formuleres som et krav om klar genkendelighed og kontinuitet, men *ikke* som et krav om identitet, da bestemmelsen i så fald ville være overflødiggjort.

Retslitteraturen understøttes af styrelsens egen praksis, som også er gengivet i Knud Wallbergs bog på side 261 og 263. Heraf fremgår det, at styrelsen tidligere har godkendt grafiske ændringer i figurmærker, hvor kontinuiteten og genkendeligheden er til stede, men hvor de grafiske ændringer er mindst ligeså omfattende, som det er tilfældet i nærværende sag. Det gælder særligt afgørelsen vedrørende WELLA og TORDENSKJOLD.

I tillæg hertil bemærkes, at varemærkelovens § 24, stk. 1, på flere punkter er sammenlignelig med § 25, stk. 2, nr. 1, i samme lov, som giver mulighed for at opfylde kravet om brugspligt via et ændret mærke.

Bestemmelsen har følgende ordlyd:

§ 25, stk. 2. Følgende betragtes ligeledes som brug i henhold til stk. 1.

1) Brug af varemærket i en form, der ikke væsentligt afviger fra den form, hvori det er registreret.

Ud over den store sproglige lighed må det også tillægges betydning, at begge bestemmelser varetager samme formål, altså adgangen til at kunne bevare en ældre rettighed på trods af visse senere ændringer

i brugen af mærket, ligesom de afvejer hensynene til henholdsvis indehaver og tredjepart. Af disse grunde må retspraksis vedrørende § 25, stk. 2, nr. 1, udgøre et relevant fortolkningsgrundlag for § 24, stk. 1.

I fortsættelse af ovenstående skal det bemærkes, at domstolene i flere tilfælde har haft mulighed for at udtale sig om § 25, stk. 2, nr. 1. I denne forbindelse skal der især henvises til dommene U 2000.1123 H (ELLE LA BELLE) og U 2004.2774 SH (BANK 24), hvor retten i begge tilfælde fandt, at brugskravet var opfyldt på trods af de konstaterede forskelle. Retspraksis er således langt mere lempelig i forhold til indehaveren end det, som styrelsen giver udtryk for i den indklagede afgørelse.

Samlet set er det indehavers opfattelse, at det i den foreliggende sag vil stå klart for den gennemsnitlige forbruger, at det ændrede mærke alene er en mindre grafisk opdatering af det oprindelige mærke, hvorfor kravene om genkendelighed og kontinuitet må være opfyldt. Det skal i denne forbindelse især tillægges betydning, **at** det alene er mindre og uvæsentlige dele af mærkerne, som ændres, og **at** mærket utvivlsomt må betegnes som velkendt her i landet, hvorfor der skal mindre til for at statuere forvekslelighed.

Uagtet de konstaterede ændringer vil en eventuel vurdering af mærkets forvekslelighed med andre mærker derfor være den samme.

Konklusionen understøttes af Patent- og Varemærkestyrelsens egen tidligere praksis, således som den er gengivet af Knud Wallberg, ligesom den er understøttet af retspraksis vedrørende § 25, stk. 2, nr. 1. Herover for står Patent- og Varemærkestyrelsens nye og indskrænkende fortolkning af den relevante lovbestemmelse, som tilsyneladende alene tillader ændringer, hvor der reelt er identitet mellem det oprindelige mærke og det ændrede mærke. Denne retsanvendelse er efter klagers opfattelse ikke i overensstemmelse med hensigterne bag lovbestemmelsen, som netop sigter på at styrke indehaverens retsstilling ved at tillade modernisering af et mærke hen over tid.

På baggrund af ovenstående indstiller klager til Ankenævnet, at anmodningen om ændring af mærkerne VR 1982 01075 og VR 2003 03793 tillades.

Jeg skal på forhånd anmode om, at sagen behandles mundtligt, da problemstillingen omfatter principielle spørgsmål om adgangen til at ændre registrerede mærker...”

Med brev af 17. juni 2015 afgav Patent- og Varemærkestyrelsen følgende udtalelse:

”...

Vedrørende varemærkerne og

Som svar på Ankenævnets brev af 11. juni 2015 skal styrelsen udtale følgende:

Klager har bl.a. henvist til, at der for mærkeændringer efter varemærkelovens § 24, stk. 1 må gælde det samme som for ”brug af et varemærke i anden form” efter varemærkelovens § 25, stk. 2, nr. 1, og at domstolspraksis vedrørende sådan brug derfor også må anses for relevant for fortolkningen af bestemmelsen i varemærkelovens § 24, stk. 1.

Det skal hertil først og fremmest bemærkes, at bestemmelserne i varemærkelovens § 24, stk. 1 og varemærkelovens § 25, stk. 2, nr. 1 er formuleret meget forskelligt. Bestemmelserne er sålydende:

§ 24. Efter anmodning fra indehaveren kan der foretages uvæsentlige ændringer af et registreret varemærke, hvis helhedsindtrykket af varemærket ikke påvirkes af ændringen.

Stk. 2. Ændringer af registrerede varemærker indføres i registret og offentliggøres.

Stk. 3. Endvidere kan der efter anmodning fra indehaveren foretages uvæsentlige ændringer af et ansøgt varemærke.

§ 25. Har indehaveren af et registreret varemærke ikke inden 5 år fra registreringsprocedurens afslutning gjort reel brug af varemærket her i landet for de varer eller tjenesteydelser, for hvilke det er registreret, eller har brugen været ophørt uden afbrydelser i 5 år, kan registreringen ophæves, jf. § 28, medmindre der foreligger rimelig grund til, at brug ikke har fundet sted.

Stk. 2. Følgende betragtes ligeledes som brug i henhold til stk. 1:

1) Brug af varemærket i en form, der ikke væsentligt afviger fra den form, hvori det er registreret.

2) Anbringelse af varemærket her i landet på varer eller deres emballage udelukkende med eksport for øje.

Stk. 3. Brug af et varemærke, der finder sted med indehaverens samtykke, ligestilles med indehaverens brug af varemærket.

Det fremgår heraf, at kravene efter varemærkelovens § 24, stk. 1, er, at der skal være tale om ”uvæsentlige ændringer”, der ikke påvirker ”helhedsindtrykket”, hvorimod varemærkelovens § 25, stk. 2, nr. 1, tilgodeser brug af varemærket i en form, der ikke ”væsentligt afviger” fra den form, hvori mærket er registreret.

Det skal om varemærkelovens § 24, stk. 1 først og fremmest bemærkes, at muligheden for ændring af et registreret varemærke blev indføjet i varemærkeloven ved lov nr. 211 af 11. juni 1959. Følgende er i den forbindelse anført på side 133 i betænkning nr. 199/1958 vedrørende en ny dansk lov om varemærker:

”I denne paragraf bestemmes, at der på begæring af indehaveren kan foretages uvæsentlige ændringer af et registreret varemærke, for så vidt helhedsindtrykket af mærket ikke derved påvirkes.

Efter den gældende lov kan mærkeindehaveren ikke selv begære foretaget ændringer af det registrerede varemærke. I medfør af reglen i varemærkelovens § 10, 1. stk., der hjemler handelsministeren ret til at påbyde en registrerings ophævelse, har det været praksis uden direkte hjemmel at tillade visse ændringer i mærket, hvorved det kom til at fremtræde i en sådan skikkelse, at det herefter kunne forblive i registret. Fremgangsmåden har været fulgt i sådanne tilfælde, hvor mærket har indeholdt gengivelser af den danske kongekrone eller andre statskendetegn. Imidlertid sker det, at et varemærke — især hvis det har været i brug i en længere

årrække — undergår visse mindre forandringer. Disse kan være betinget af omstændigheder, som ikke direkte berører selve mærket, f. eks. mærkets overdragelse til en ny indehaver, indehaverens adresseforandring eller ændring af en beskrivende tekst i mærket. Også ubetydelige forandringer i mærkets figurudformning vil kunne forekomme, f. eks. en modernisering af en eller anden detaille. Forandringer af denne karakter, som ikke påvirker helhedsindtrykket eller berører mærkets identitet, har flere steder i udlandet kunnet foretages i et registreret varemærke. Enighed er opnået om, at der i de nordiske lande bør kunne gås frem på tilsvarende måde.

Bestemmelsen i § 24 kommer først og fremmest til praktisk anvendelse på figurmærker og kombinerede ord- og figurmærker samt udstyrmærker, og kun rent undtagelsesvis på ordmærker, idet selv en meget ringe forandring af et registrerbart ord som regel vil påvirke helhedsindtrykket.

En lignende afvejelse kommer til udtryk i Pariserkonventionen, art. 6 B - 2, som imidlertid angår mindre afvigelser i forhold til hjemlandsregistreringen. Denne regel behandles i motiverne til § 28. Også i art. 5 C – 2 gives udtryk for en til en vis grad ligeartet anskuelse, der skal lægges til grund, når varemærket i et land med brugspligt anvendes i en fra registreringen noget afvigende form.”

Som det fremgår heraf, kan et registreret varemærke ændres, såfremt ændringen er ”ubetydelig” og ”ikke påvirker helhedsindtrykket eller berører mærkets identitet”.

Derudover henvises i betænkningen til, at lignende afvejninger kommer til udtryk i den dagældende Pariserkonventionens artikel 6(b)(2) om ”telle quelle-reglen” og krav til bevis for hjemlandsregistreringer, og i artikel 5(c)(2) om krav om brug.

De nævnte bestemmelser har følgende ordlyd i bekendtgørelse nr. 26 af 24. september 1938 om Danmarks Tiltrædelse af Pariserkonventionen af 20. marts 1883 om en Union til Beskyttelse af industriel Ejendomsret, revideret i Bryssel den 14. december 1900, i Washington den 2. juni 1911, i Haag den 6. november 1925 og i London den 2. juni 1934:

Artikel 5.

[...]

2. At Indehaveren af et Varemærke bruger dette i en Form, som kun ved Enkeltheder, der ikke forandrer Mærkets distinktive Karakter, afviger fra den Form, hvori det er blevet registreret i et Unionsland, skal hverken medføre Registreringens Ugyldighed eller formindske den Beskyttelse, der ydes Mærket.

Artikel 6.

[...]

2. Varemærker skal i de andre Unionslande ikke kunne afslaa alene under Henvisning til, at de i Enkeltheder adskiller sig fra de i Hjemlandet beskyttede, naar disse Enkeltheder blot ikke forandrer Mærkernes distinktive Karakter og ej heller ændrer Mærkernes Identitet i Forhold til den i vedkommende Hjemland foretagne Registrering.

Det er her værd at bemærke, at der i forbindelse med bevis for den fornødne hjemlandsregistrering efter den dagældende artikel 6(b)(2) – der nu er at finde i den nugældende Pariserkonventions artikel 6e(c)(2) – kan stilles krav om, at de enkeltheder, hvormed mærkerne måtte adskille sig, ikke må forandre det registrerede varemærkes distinktive karakter, og ej heller ændre mærkets identitet.

Sidstnævnte krav, nemlig kravet om, at ”mærkets identitet” ikke må ændres, er ikke at genfinde i den dagældende artikel 5(c)(2), hvor der alene stilles krav om, at mærkets distinktive karakter ikke berøres.

Når der således i betænkningen henvises til, at det er ændringer af en sådan karakter, som kan betegnes som ”ubetydelige”, og som i øvrigt ikke påvirker helhedsindtrykket eller berører mærkets identitet, der blev opnået enighed om at åbne op for blandt de nordiske lande, må dette tages som en stærk indikation for, at det ikke har været intentionen, at disse krav skal være overensstemmende med de krav for opfyldelse af en brugspligt, som er kommet til udtryk i artikel 5(c)(2), idet der heri alene stilles krav om, at afvigelsen alene forekommer i ”enkeltheder, der ikke forandrer mærkets distinktivitet”.

Henvisningen i betænkningen til de nævnte bestemmelser i Pariserkonventionen må derudover blot anses for at udgøre en eksemplificering af allerede eksisterende regler, hvorefter der ikke stilles krav om absolut identitet. At der henvises til artikel 5(c)(2) i betænkningen skal således ikke ses som udtryk

for, at der i betænkningen lægges op til, at bestemmelsen om mærkeændring skal tolkes i lyset af denne bestemmelse i Pariserkonventionen.

En sammenkædning i betænkningen af kravene til mærkeændringer og kravene til ”brugspligt” ville da også være unaturlig al den stund, at brugspligten for varemærker først blev introduceret i den danske varemærkelov ved implementeringen af varemærkedirektivet i 1992.

I den forbindelse skal også henvises til, at varemærkedirektivets artikel 10(1)(a) om brug af et varemærke i anden form, end den hvori det er registreret, er formuleret i overensstemmelse med Pariserkonventionens artikel 5(c)(2), og således henviser til ”brug af varemærket i en form, der kun ved enkeltheder, som ikke forandrer mærkets særpræg”. Varemærkedirektivet artikel 10(1)(a) opstiller således også et andet krav end de krav, der fremgår af varemærkelovens § 24, stk. 1 om ændring af registrerede varemærker.

Denne forskel i vurderingen af mærkeændringer for registrerede varemærker og ”brug af varemærker i anden form” i forbindelse med brugspligt bliver yderligere klar, når varemærkelovens § 24, stk. 3 tillige tages i betragtning.

Varemærkelovens § 24, stk. 3 blev indsat i loven ved lov om ændring af varemærkeloven og retsplejeloven (lov 1996-12-27 nr. 1201) og er sålydende:

Stk. 3. Endvidere kan der efter anmodning fra indehaveren foretages uvæsentlige ændringer af et ansøgt varemærke.

Følgende fremgår i den forbindelse af lovforslag nr. L 18 af 3. oktober 1996:

”Ved at tilføje et nyt stk. 3 præciseres det, at mærkeændringer også kan foretages vedrørende ansøgte varemærker. Dette er allerede praksis. Det således ændrede mærke erstatter det oprindelige mærke med virkning tilbage til ansøgningsdatoen og lægges dermed også til grund for en eventuel påberåbelse af prioritet. Dette er baggrunden for den noget snævre adgang til at foretage ændringer.”

Som det fremgår af bestemmelsen, er kravet i stk. 1 om, at helhedsindtrykket af varemærket ikke må påvirkes af ændringen, udeladt i stk. 3. Kravene i varemærkelovens § 24, stk. 3 er således mere lempelige end kravene i bestemmelsens stk. 1.

Såfremt man følger klagers antagelse om, at kravene efter varemærkelovens § 24, stk. 1 og § 25, stk. 2, nr. 1 skal fortolkes overensstemmende, må dette således føre til, at kravene for ændring af mærker i ansøgninger efter varemærkelovens § 24, stk. 3 skal anses for at være endnu mere lempelige end kravene efter § 25, stk. 2, nr. 1.

Efter styrelsens opfattelse harmonerer en sådan konklusion dårligt med det i lovforslaget anførte om virkningerne af en mærkeændring i en varemærkeansøgning og den udtrykte intention om, at adgangen hertil skal være ”snæver”.

På denne baggrund er styrelsen uenig med klager i, at varemærkelovens § 24, stk. 1 og § 25, stk. 2, nr. 1 skal fortolkes overensstemmende.

Med hensyn til den nærmere vurdering af, hvorvidt de anmodede mærkeændringer lever op til kravene i varemærkelovens § 24, stk. 1 om, at ændringen skal være uvæsentlig og ikke må påvirke helhedsindtrykket, skal styrelsen henholde sig til det, som styrelsen tidligere har fremført under sagernes behandling ved styrelsen. Styrelsen skal dog særligt fremhæve de forhold, at ændringerne indebærer, at mærkernes grundform ændres fra rektangulær til oval, og at en væsentlig del af

bogstavet K fjernes i begge mærker, hvilket efter styrelsens opfattelse medfører, at der kan opstå tvivl om, hvad der står i de ændrede mærker.

Styrelsen fastholder derfor afgørelserne af 21. maj 2015 og den under behandlingen fremførte argumentation og vurdering.

Styrelsen skal således henstille til Ankenævnet, at den trufne afgørelse stadfæstes...”

Med brev af 13. juli 2015 kommenterede Bech-Bruun Advokatfirma på vegne klager, Nets Danmark A/S, styrelsens udtalelse således:

”... Som advokat for klager har jeg modtaget Ankenævnets brev af 17. juni 2015 med kopi af Patent- og Varemærkestyrelsens skriftlige indlæg.

Styrelsens indlæg giver ikke anledning til ændring af klagers påstand eller anbringender. Jeg skal dog gøre Ankenævnet opmærksom på, at klager allerede i klageskriftet af 8. juni 2015 har anmodet om mundtlig behandling. Som begrundelse for anmodningen er det anført, at sagen omfatter principielle spørgsmål om adgangen til at ændre registrerede mærker. Dette er ikke mindst eksemplificeret ved Styrelsens detaljerede gennemgang af lovarbejderne til varemærkelovens § 24 i ovennævnte skriftlige indlæg.

Anmodningen om mundtlig behandling fastholdes derfor...”

Udskriftens og fotokopiens rigtighed bekræftes.

Ankenævnet for Patenter og Varemærker, den 27. oktober 2015.